

Перша позиція, хоча і є перервною, має більший позитивний ефект, оскільки студент безпосередньо задіяний у практичний процес. Друга позиція хоча й виключає активну практичну діяльність студента, є більш простою з організаційної точки зору та забезпечує безперервну роботу, оскільки до керівництва гуртком може бути залучено кількох фахівців-практиків, які відповідатимуть на питання студентів, що виникають у ході реалізації останніми науково діяльності.

Оскільки науково-дослідна діяльність студентів повинна перебувати у фокусі інтересів керівництва університету, пропонуємо розглянути напрями її удосконалення на одному із найближчих засідань Вченої Ради КНЕУ.

*Демченко Н. М., асистент
кафедри правового регулювання економіки*

ДОСВІД ТА ПРОБЛЕМИ ОБ'ЄКТИВНОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА СЕМІНАРАХ З ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

Проблема об'єктивності оцінювання навчальних досягнень студентів на семінарських заняттях завжди була і залишається актуальною. Вона зумовлена цілим рядом чинників: новими вимогами до діяльності студентів, які самі стають відповідальними за своє навчання; суттєвим рівнем мобілізації самостійності студентів; підвищенням відповідальності та вимогливості до себе у навчанні. А також, на нашу думку, проблема об'єктивності оцінювання якості навчальної роботи студентів, у першу чергу, пов'язана із заходами по вдосконаленню чинної технології оцінювання знань та різкою адаптацією її до загальноєвропейських вимог, визначених Європейською системою залікових кредитів.

Оцінювання — формалізований або експертний процес визначення рівня навчальних досягнень студентів, який завершується виставленням балів.

Не буде зайвим нагадати, що згідно із теорією навчальної діяльності, оціночна діяльність породжує потребу студента або ви-

кладача отримати інформацію про те, чи відповідає якість знань та вмінь студента із дисципліни вимогам програми. Вчені розглядають оціночну діяльність як контроль успішності студентів та формування у них адекватної самооцінки. Під час навчально-виховного процесу студент отримує установку на оцінку своїх можливостей — одного з основних компонентів самооцінки.

Через відсутність чи хибність в об'єктивності виникає найбільше непорозуміння між студентом та викладачем, порушується стимулювання у вивченні тої чи тої дисципліни та у навчанні в цілому. Необ'єктивна оцінка часто впливає на вироблення у студента байдужості загалом до знань, у тому числі й до опанування певної правової дисципліни, а також прагнення до поверхового її засвоєння, що є неприпустимим для майбутнього юриста, заради отримання лише вищої оцінки.

Однак, оцінка є ефективним стимулом навчання за умов, якщо вона справедлива і дотримується об'єктивність з боку викладача у вимогах до всіх студентів. Важливо, щоб студенти відчували і визнавали справедливість і доброзичливість викладача. Оцінка за успішність не повинна залежати від тих чи тих особливостей поведінки студента або особистих непорозуміння з викладачем, що іноді трапляється на практиці.

Оцінка має характеризувати якісний показник знань, незалежно від методів та засобів оцінювання, які використовує викладач.

Слід зазначити, що в системі контролю знань, умінь та навичок студентів є чимало положень, які не відповідають сучасним вимогам освіти вищої школи. Найбільш вагомим недоліком традиційного контролю є суб'єктивність в оцінюванні. До того ж, проведення контролю знань у традиційній формі вимагає багато аудиторного часу. Тому, виникає необхідність у нових формах контролю та модифікації вже відомих, тобто у поєднанні традиційних та інноваційних методів контролю. На нашу думку, до однієї з таких форм належить тестування. До переваг тестування, як інноваційного методу контролю знань студентів під час проведення семінарських занять. Відносять: об'єктивність та справедливність оцінки знань; відсутність емоційних стресів та перенавантажень, психологічного впливу на студента; порівняння оцінок з однієї і тієї ж дисципліни, що дозволяє одержати об'єктивну інформацію про рівень підготовки студентів та якості викладання; можливість заощадження часу викладача та студентів. Принципова відмінність тесту від традиційної письмової контрольної роботи, або опитування полягає в тому, що тест дозволяє більш точно вимірювання знань та виключає суб'єктивізм.

Висока об'єктивність оцінювання також безумовно залежить від рівня сформованості когнітивного компоненту готовності викладача. Це виявляється у здатності враховувати велику кількість факторів при проведенні оцінювання навчальних досягнень студентів, що впливають на суб'єктивізм оцінювання. У вплив можливих суб'єктивних факторів — головна умова об'єктивності оцінювання. Однак, зрозуміло, що повністю усунути сукупність можливих суб'єктивних факторів в оцінюванні знань і вмінь студентів, досить важко, оскільки оцінювання здійснює на практиці жива людина зі своїми, властивими лише їй, якостями, особливостями, досвідом, ерудицією, майстерністю, що впливають на ставлення до того, кого оцінюють.

Отже, як висновок, на нашу думку, необхідно визначити основні напрямки та першочергові завдання, які покращать ситуацію із проблемою об'єктивності оцінювання якості навчальної роботи студентів на семінарських заняттях, а саме необхідно:

- забезпечити підвищення мотивації студентів до систематичної активної роботи на семінарських заняттях протягом усього періоду навчання, переорієнтацію їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, умінь та навичок;

- забезпечити належні умови вивчення програмного матеріалу і підготовки до контрольних заходів шляхом їх розмежування за змістом й у часі;

- для підвищення точності та об'єктивності оцінювання знань студентів доцільно традиційні методи поєднувати із тестуванням;

- забезпечити відкритість контролю, в першу чергу, через ознайомлення студентів на початку вивчення дисципліни з формами контрольних заходів та чіткими критеріями оцінювання знань.

Демченко Н. М., асистент
кафедри цивільного та трудового права

РОЛЬ НАУКОВО-ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «НОТАРІАТ В УКРАЇНІ»

Вищі навчальні заклади завжди були інтелектуальними центрами, які стимулюють інноваційний потенціал та мають завдання підвищувати якість навчання, що базується на основі наукових досліджень та зростанні конкурентоспроможності вищої освіти.